حق فضل　　　　　　　　　　　　یا فضل

باموقع عرس مبارک

پیر طریقت رہبر شریعت

پیر سید فضل حسین شاہ چشتی نظامی

کتاب : سی حرفی

مصنف : محمد علی نور چشتی نظامی

ایڈیٹنگ : محمد احمر علی ، سجاد فریدی

تاریخ اشاعت : 5-3-2015

تعاون : Tulips Events www.tulipsevent.com

رابطہ نمبر : 0300-0322-8868488

بسم الله الرحمن الرحيم

الله نور السموات والأرض

﴿الف﴾

الف اللہ ھواللہ ھو حق اللہ،اوّل آخر تے باطن ظہور ہویا
دم دم ورد ہو یا سینہ نور ہو یا ،دل دا پاک اے سارا فتور ہو یا
کھلی آکھ تے لکھ تو لکھ ہو ئے ،لاشعور دا حق باشعور ہو یا
فضلِ ربّی ہو یا کامل پیر ملیا ،فضل شاہ دا نظرِ منظور ہو یا

﴿ب﴾

ب بلے بلے بات بن گئی سب، بندہ بندہ تے کی بندہ ہو یا اے رب
باہجوں بندے نہ بات آوے بندے دے ہتھ، بندہ بوتے بوتے پاویں کرے کسب
بن بندے دا بندہ تے بات بنے ، رب لبھن توں پہلے توں بندے نوں لبھ
نور بندے نوں سجدہ کیوں کردے ملک ،رب بندے دا تے بندہ رب دا سبب

پ

پ پانڑیں دے پیت نوں پا پیارے، پانڑیں رل پانڑیں ہے اخیر پانڑیں
اِک ورسیا ابروں تے ندی رلیا، وچ پانڑیں دے پانڑیں نہ فرق جانڑیں
ذات اِکے ہی سی تے ہے اِکو، آئی وحدت چوں ساری کثیر کہانڑیں
پانڑیں وانگ ہو نوؔر آپو آپ چہ گم، لبھ آپ نوں مُکے تیری آنڑیں جانڑیں

ت

ت تول کے بول بے تول نہ بول، بے تول دا بول بے مول ہوندا
پہلوں تول کے بول جیڑے بولدے نیں، بول اُہناں دا بول انمول ہوندا
سینے وِچ نہ جو بول بولنا کی، بول پِھکا جیویں پھوکا ڈول ہوندا
نوؔر لباں تے شہد نوں کول کے بول، جس دا بول ہوندا ویکھیں کول ہوندا

ٹ

ٹ ٹٹیاں دلاں نوں ٹولدا رئیں، ٹٹے دل ہی دلاں نوں جوڑ دے نیں
آپ ٹوٹے ٹوٹے پا ویئں ہو جاون، کدوں دل کسے دا توڑ دے نیں
راضی رب دی رہن رضا اندر، کدوں صبروں شکروں منہ موڑ دے نیں
ٹیں ٹیں کردے نئیں گل گل اُتے، ہتھی ٹٹ پینڑاں نفس مروڑ دے نیں

ث

ث ثابت رہے جیڑے قول اُتے، اہناں قربتاں دے اثمار پاے
ستے فرشاں دے افکار پائے، ستے عرشاں دے اسرار پاے
وچ دکھ دے سُکھ وچار کرکے، کنڈے کنڈے وچوں گلزار پاے
نوُر منگدا نور استقامتی دا، ایسے نور توں ماراں نیں مار ناے

﴿ج﴾

ج جان دے جان ہے جان والی ، جان جاوے تے جاں جانی جان ملے
جان جانی توں جنھاں نے جان دتی ، جانی اُوہناں نوں دوناں جہان ملے
جلوے جانی دے جان اچ ویکھے جنھاں ، اُونئیں جانی توں کدی انجان ملے
جانی ملیا تے جان اچ جان آئی ، نئیں تے جاناں والے وی بے جان ملے

﴿چ﴾

چ چاہت ہے کی چیتا ہے تینوں ، چاہت سمجھن دا پہلا اصول چاہت
چاہت کن اتے فیکون چاہت ، چاہت اللہ ، محمد رسول چاہت
چاہت بندہ نواز توں ہوئی بندہ ، چاہت آپ قرآن تے نزول چاہت
چاہت نوٓر دی چاہے جے چاہن والا ، مردِ مومن دی کر لے قبول چاہت

﴿ح﴾

ح حق ہے حق ہے حق ہے جی ، بے شک ہے جی بے شک ہے جی
کم حق دا صرف محققاں دا ، باقی مُلّاں دی اے بک بک ہے جی
حق دساں تے حق اوہنوں اوے سمجھ، حق والے تے جس دا پک ہے جی
فضل شاہ ہی حق نوں حق دسے ، ڈیرہ جس دا اے گیارہ چک ہے جی

﴿خ﴾

خ خیر جے دیویں تے خیر ملے ، خیر باہجوں نہیں تیری خیر ہو نی
کرخواہشاں سب خیرات پہلوں ،فیر تینوں وجود دی سیر ہو نی
راہِ خیردے توں خیری خیری آویں، فیر ویکھی تیری لہر بہر ہونی
نورؔ اکھ جے خیر دی تینوں ملے، فیر حق دی خبر اٹھے پہر ہو نی

د

د دولتاں دوناں جہاناں دیاں ، دین والے نیں دتیاں لئی جاتوں
دین والے دی دین نوں دب نہ توں ، دوناں دوناں ہتھاں اگے ڈئی جاتوں
دین والے دا درد ہے دولت تیری ، دل دل چے درد اے سئی جاتوں
دین والے دے درتوں دُور نہ ہو ، دیدے کھول کے نوؔر درتے بئی جاتوں

ڈ

ڈ ڈاکو نوں ڈاکے توں ڈک لے توں ، ٹوٹو کے بوھا توں رکھیا کر
ڈنڈا ہتھ چے رکھ توحید والا ، کون اندا جاندا گلی تکیا کر
ڈونگھے ڈونگھے نے ڈاکو دے کول رستے ، مٹھے مٹھے توں خواباں توں بچیا کر
نوؔر جندرا مار کے اللہ ہو والا ، ویڑے وحدت دے کُھل کے نچیا کر

﴿ذ﴾

ذ ذائقے ذات دے ذبح کرکے ، اِک ذائقہ ھو دا رکھ زباں
ذائقہ ذاتِ حق دے پھل والا ، جنوں لگیا کرے او حق بیاں
مرشد کامل ہی لاوندا اے پُھل کلیاں ، جیڑا ھو دی خوشبو دا گلستاں
ذائقہ لبھے تے روح چے بہار آوے ، بوٹے بوٹے چوں اللہ ھو دسے عیاں

﴿ر﴾

ر راہ دے رہبر دا رکھ پتہ ، راہے جاندے جاندے بے رات ہووے
بنا رہبر دے راہاں چے رولے بہت ، رہبر ملے تے راہِ نجات ہووے
رل رل کے رہبر دے نال رہیے ، روح روح دی ہر ویلے بات ہووے
رکھ رہبر نوں راضی توں نور سدا ، راضی رب رسول دی ذات ہووے

﴿ز﴾

ز زیر ، زبر ، شد ، مد سبھے ، تینوں زاہدا رولے چ پائی رکھن
زیر ہو جا کسے در ویش اگے ،تینو ں نقطے سارے سمجھ آن لگن
تینو ں آپ حروف قر آن والے ، آپے بول کے اپنا آپ دسن
نو ر اپنے آپ وجو د اندر ، ہو جا نفی اثبا ت دے نال مگن

﴿س﴾

س سجدے سراں دے کرن سارے، ساجد سجدہ دل دے بال کرے
ساہ ساہ چ سجدے سو سو ہو ون ، گل گل دے نال کمال کرے
سائیں ملے تے سجدہ سجود ہوندا، جیڑا واقف تینوں تیرے حال کرے
سوں رب دی سائیں جو سجدہ دسے، رب سجدے چ اپنا وصال کرے

﴿ش﴾

ش شوق شہادت چہ شیدا رویں ، اے شوق ہی شان شہیداں دی اے
شوق مرشد اُتوں جان وار دینا ،اے شان ہی شان مریداں دی اے
دے کے ہتھ چہ ہتھ جے نہ نال روے،توبہ توبہ اے گل بے دیداں دی اے
دید مرشد فضل شاہ دی عید میری ، ایتھے لوڑ کا ہدی باقی عیداں دی اے

﴿ص﴾

ص صورت ہے صورت بے صورتی دی ، بے صورت ہی صورت چہ وسدا ای
صحبت صالح دی صحیح نصیب ہو وے، صا ف صاف صحیح جیڑا دسدا ای
صافی صبر و رضا دی پٹنی پینیدی ،صا دق ہو ن تو ں نفس اے نسدا ای
صورت صدق دے صابن نال صاف کر کے، ویکھیں نور آ او بے صورت ہسدا ای

﴿ض﴾

ض ضامن ضروری ہے اِک تینوں ، جیڑا دوناں جہاناں ضمانت کرے
ضرباں لاوے جیڑا اللہ ھو دیاں ، روشن روشن تیرے دل دی حالت کرے
وضو ضبط وصداقت دا ہووے پہلے ، فیر دل دم دم حقیقی عبادت کرے
نورؔ ضامن دا پہلے ضرور ہو جا ، پوری تیری ضروری جو حاجت کرے

﴿ط﴾

ط طور دی کہانی نوں طول نہ دے ، سینہ طالب دا ہی کوہِ طور ہوندا
طاق طلب دے طارق دا بال دیوا ، ویکھیں سینہ سارا نور و نور ہوندا
طاقت نال طریقت دے طور چلیں ، نیہرا دوئی دا دل چوں دُور ہوندا
نورؔ نورِ فضل شاہ دا نور ونڈے ، جس نور چے ذرا نہ فتور ہوندا

﴿ظ﴾

ظ ظاہر ظہور حضور دا اے ، پر اے بنا حضور نہ ظاہر ہووے
ظرف ہووے جے صاف شفاف دل دا، تے جو اندر ہووے او ہو باہر ہووے
گل چودہ سو سالاں دی چودہ منٹی ، اوکر حاضر دیوے جیڑا ماہر ہووے
نورؔ ہوندا حضور دا نور ظاہر، جدوں دل اپنا پاک مطاہر ہووے

﴿ع﴾

ع عاقل عقیدہ اے عقل والا ، عقل والے نوں عارف نہ ہون دیندا
عاقل عاقل نوں عقلاں دے جنگلاں وچ، نہ تے حسن دیندا نہ ہی رون دیندا
عارف کامل دے کم توں صدقے جاں ، عامل پیش نہ اپنے کھلون دیندا
عینک عارف عرفان دی لاوے جدوں ، دن راتاں دا نورؔ نہ سون دیندا

غ

غ غیر دے غار چے غیر جاندے ، غور غیر اغیار تے کردے ہیں
غیر غیر کردے غیر کوئی وی نئیں ، غیرت کھاندے وی نئیں ذرہ ڈردے نئیں
غوطہ لاندے نئیں اپنے وجود اندر ،غرق ہوندے پھر دے کدے تر دے نئیں
غائب والے دے غیب نوں پان والے،نوؔر جیوندے رہندے او تے مردے نئیں

ف

ف فرق فراق توں ہو فارغ ،فعل ، فاعل ،مفعول فضول کر لے
فوراً فوراً لے فہم فہیم کولوں، **فبـــــای آلا** قبول کر لے
فکروذکر دے فن توں ہو واقف ،آپ اپنا وصال اصول کر لے
فیر قدمی فضل شاہ دے نوؔر آ جا ،آ دیدار توں رب رسول کر لے

ک

ک کیتا نہ کم توں کرن والا ،کم کیتا وی کیتا اے نہ کیتا
کوثر جام روے تیرے کول وگدا ،کم بخت کہاویں ، جے نہ پیتا
کوئی کوئی کتاب اے کھول ویکھے ، کسے کسے نوں کم کریم دیتا
کافر کہن جے لوکی تے کہن دیویں ، کر کے نفی ہی سب نے نوؔر لیتا

ق

ق قادر دی قدرت تے قائم رہیں ،قائم رہیئے تے قادر قریب ہوندا
قوت قادر دے قرب دی ہووے جنھوں ، دو جہاناں چے اُونئیں غریب ہوندا
اے قانون ہے ساقی دے مے خانے دا، ملدا جام اُوہنوں جسدا نصیب ہوندا
کنوں کنوں تے کتھوں کتھوں جلو ملے نگ قا انوؔ عجیب ١٠

﴿گ﴾

گ گاو جی گیت گیان والے ، گلاں گلاں دے وچ کرو ماہی دی گل
گندے گندے گناہاں دے بھریاں نوں ، گودی وچ بٹھاوندا اے لاندا اے گل
گوری گل گلاب دے گل وانگوں ، گلشن سارے نوں گروی اورکھے بگل
گنگا ، گرجے ہے گردش چے نورؔ گرو، گم سم گلیاں چے گجدا ماہی دا ٹل

﴿ل﴾

ل لبھدے لبھدے لبھے گا ہی ، لے لے بھن دا تینوں وی پچ لبھے
لا کے **لاالــه** دانعرہ یارا ، **الاالــلــه** دا کول ای جچ لبھے
لا خوف مقام تے لا ڈیرہ ، لوئے لوئے ماہی رج رج لبھے
لمے لمے کماں دا کی کم اتھے ،مرشد لبھے تے رب گج وج لبھے

م

م مرشد محمد دی میم ہو ندا ،مرشد میم دی منزل مراد کر دا
مرضی مرشد دی مرضی محمد دی اے ، ماضی ، حال تے مستقبل شا د کردا
موتو قبل انت موتو دی مالا پا کے ، موتو ں بعد وی شا دو آباد کردا
میم لا کے احمد دی جانڑیں احد ، نوؔر مرشد حقیقت ارشاد کردا

ن

ن نفی اثبات دانور ملے ، نویں نویں نوروز بہار ملے
نشہ وچ نمازو نیاز روے ، ناز کرکے یار نو ں یار ملے
نس نس کے یار دے جاے بوہے ،نچ نچ کے یار دا پیا ر ملے
نوؔر یارنو ں یار دی آکھ نال تک ، نبی رب دا تینو ں دیدار ملے

و

و وحدت دی وادی پے ویکھ آکے ، ایتھے دوئی دا نام ونشان ناہیں
وجن وحدت دے واجے وجود وچوں ، ویکھن والا تیرا وجدان ناہیں
وکھو وکھ وی ہو کے وکھ ناہیں ، رحمان توں وکھ انسان ناہیں
وِک ولی دے ہتھاں تے ویکھ جلوہ ، جیہڑا رکھے تینوں پریشان ناہیں

ہ

ہ ہستی نوں ہار دے ہار پا کے ، ہو کے ہاڑے نہ دیویں نہ ہمت ہاریں
ہتھ ہادی دے ہتھاں دے وچ پا کے ، ہس ہس کے ہادی توں ہستی واریں
ہور ہور سیاپے نہ سیڑ بیٹھیں ، ہر ویلے توں ھو دی ھوک ماریں
ہاری ساری دا کم نیئں ہوش رکھیں ، ہانڈی بال کے ہڈ دے تیل تاریں

﴿ی﴾

ی یاری نوں یاردی یاد رکھیں ، یار یاراں دی یاری دی لاج رکھدے
یار یار دی یاری عزیز رکھدے ، نہ سماج رکھدے نہ انا ج رکھدے
یار لنگدا جیڑ یاں راہاں اُتوں ، اُوہدی خاک نوں سر دا تاج رکھدے
یاد نوں رفضل شاہ دی یاری رکھیں ،مرشد یاد سبھے کم کاج رکھدے

نظم

سید پیر فضل شاہ دی اکھیاں دے دونوں تارے
سید پیر منور شاہ تے پیر عباس پیارے

پیر منورشاہ نے چپ دی رمز حقیقی پائی
جس دی چپ دے صدقے سانوں مل گئی رمز خدائی

رکھے سب دے پردے جس نے صبر دی بات بتائی
سید پیر عباس نے پائی فضل شاہ دی دانائی

وچ طریقت نال شریعت ادب ہے پہلوں لازم
خادم کل وی ساں اس دردے اج وی رہنا خادم

سیدحمزہ اُتے مالک فضل عنایت رکھے
آل فضل شاہ پیر دی مولا سدا اسلامت رکھے

شان مریداں وچ ہے اُہدی جسدا پاک ارادہ
من دا کھوٹا پیر دا کافر نالے نبی خدا دا

ڈیرے پیر فضل شاہ آکے سب نوں کرو سلام
پیار،خلوص ہے جسدا شیوا اس دا اُچا نام

کرو دعاواں مل کے سارے وسدا روے دوارہ
اک دوجے توں راضی رہیے ہووے نہ کوئی خسارہ

خدمت ہی دے وچ عظمت ہے سچیاں سچ فرمایا
جس نے نورِعرفان داپایا نیواں ہو کے پایا